

[Lilli Gyldenkilde]

ladte arbejdstimeantal fra 200 til 400 timer. Også når vi ser på arbejdsløhedssituationen og fra anden lovgivning ved – det gælder f.eks. laveste og mellemste invalidepension, som jo hviler på det princip, at man skal have arbejde ved siden af, hvad det er umuligt for disse mennesker at skaffe sig – er det helt meningsløst at åbne op på den måde, man her forestiller sig. Det var det ene ændringsforslag fra venstre.

Det andet handler om at sammenlægge 60 pct.s og 80 pct.s satsen til en procentsats på 70. Jeg mener, at der heri ligger nogle forringelser for dem på 80 pct.s satsen, så det kan vi ikke deltage i.

Ellemann-Jensen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Hans Jørgen Holm, ikke er til stede, skal jeg anbefale, at man stemmer for de tre ændringsforslag, venstre har stillt.

Hensigten med ændringsforslagene har været at gøre systemet lettere at administrere.

Det første ændringsforslag går ud på en ændring af den såkaldte 200 timers regel. Det er jo blevet anført af administrationsdepartementet, at 200 timers reglen er meget vanskelig at kontrollere, fordi den også omfatter det ikke-indtægtsgivende arbejde, og vi vil så lade reglen dreje sig om indtægtsgivende erhvervsarbejde alene samt et maksimumsbeløb for indtjeningen. Det skulle efter vores opfattelse kunne lette mulighederne for kontrol af systemet gennem skatteopgørelsen.

Med hensyn til efterlønsatserne finder vi, at der er brug for en administrativ forenkling, og henviser her igen til administrationsdepartementets rapport.

Vores ændringsforslag nr. 8 sigter på, at hverken staten eller arbejdsgiverne skal pålægges ekstra udgifter, såfremt et skifte fra den gældende ordning til en ny ordning fører til en udgiftsforøgelse.

Lawaetz (FP):

Fremskridtspartiet kan tiltræde de to af venstres ændringsforslag, for de går i og for sig, når man ser nærmere på dem, ud på en forenkling. I det om de 400 timer indfører man i stedet for et timetal en begrænsning af det maksimale beløb, og det er antagelig lettere at administrere, ligesom det nok vil forhindre en del sort arbejde.

Det andet ændringsforslag fra venstre går også ud på en forenkling.

Venstres tredje ændringsforslag kan vi derimod ikke stemme for. Nu ved jeg godt, at venstre er i en lidt vanskelig situation; de skriver jo ordret, at arbejdsmarkedet skal betale, men det skyldes vel nok, at venstre i sin tid stod fadder til loven. Det er stik imod vores opfattelse, idet vi hele tiden har sagt og bliver ved med at sige, at dette burde være sociallovgivning og ikke noget, der belaster arbejdsmarkedet.

Arbejdsministerens pæne ændringsforslag skyldes sikkert, at han gerne vil imødekomme SF, som har et lignende, om at gå fra 60 til 70 pct. Arbejdsministeren havde nemlig ikke dette med, da han i sit kloge hoved lavede lovforslaget. Vi må stemme imod, dels fordi vi går imod yderligere belastninger af arbejdsmarkedet, dels ud fra vores teori og idé om, at dette sådan set er sociallovgivning.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Jeg skal kort redegøre for CDs stilling.

Vi vil stemme for venstres ændringsforslag, og de øvrige ændringsforslag vil vi stemme imod.

Vi er imod, at arbejdsgiverne ikke har kunnet få at vide, hvor pengene til refusion til dem skal komme fra. Det har vi ikke kunnet få nogen klar redegørelse for endnu, og derfor kan vi ikke gå ind for lovforslaget.

Waldorff (VS):

Vi gjorde ved første behandling en del ud af at kritisere den laveste efterlønsats, men det er jo nok for meget at antage, at det specielt er vores fortjeneste, at arbejdsministeren nu endelig er kommet med forslag om at forhøje den.

Til gengæld er det heller ikke vores ansvar, at man nu som det eneste, man har kunnet hive sig op til, har lavet en ny laveste sats, på 70 pct., i stedet for helt at afskaffe 60 pct.s satsen og lade 80 pct.s satsen være den laveste, sådan som SF og VS har foreslået.

Men vi går som bekendt ind for små forbedringer, og det betyder også, at hvis man skulle forkaste vores ændringsforslag, så vil vi stemme for regeringens om at hæve den laveste sats.